

GAZETE YBFL

SAYI 50

14.10.2022

YUVANIZA TEKRAR HOŞ GELDİNİZ

**YENİ
EĞİTİM VE
ÖĞRETİM YILIMIZ**
Hayırlı Olsun

Yücel Boru
FEN LİSESİ

• • • • • yucelboru

2022-2023 Eğitim ve Öğretim Yılı'nı büyük bir coşkuyla açtık.

Öğrencilerimizden yaz tatili münasebeti ile uzak kaldığımız 3 aylık bir sürenin ardından onlarla bir arada olabilmenin mutluluğu ile açılış törenimizi gerçekleştirdik.

Tören Okul Müdürümüz Sn. İsmail Boğa'nın selamlaşma konuşmaları ile başla-

dı. Okul Müdürümüz; heyecan içerisinde okulların açılacağı günü beklediklerini ve öğrencilerimizle bir araya gelmenin mutluluğunu yaşadığını ifade ederek tüm öğrenci, öğretmen ve velilere sağlıklı geçecek başarılı bir yıl temennisinde bulundu. Öğretmenlerimiz adına söz alan Tarih Öğretmenimiz Nurcan Polat ise öğrencilerimize yeni eğitim ve öğretim yılında başarı ve sağlık dilerken öğrencilerimizle kavuşmanın derin manasını belirten cümleler ile sözlerini tamamladı.

Bu sene okulumuzdan mezun olan ve İTÜ Moleküler Biyoloji ve Genetik öğrencisi Elif Önel bayrağı devralan tüm arkadaşlarına başarılar dilerken onlara eğitim ve öğretim hayatlarında unutmamaları gereken tavsiyelerde bulundu.

10. sınıf öğrencimiz Mina Güler veciz konuşmasını gerçekleştirdi.

Tören öğretmenlerimizin özellikle okulumuza yeni yerleşen öğrencilerimize tanıtımı ile devam etti.

Bu vesile ile tüm idareci, öğretmen, öğrenci, veli, personel ve paydaşlarımıza başta sağlıklı bir yıl olmak üzere başarılı bir dönem geçirmelerini temenni ediyoruz.

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L.
Adına Sahibi

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni

Yayın Kurulu

Arif Dülger
Mdr. Yard. /Yayın Danışmanı

İrem Üçer
Editör

Havva Gül Küçükaydın
Grafik Tasarım

Arif Bekdik
Yazar

Yazım Kontrol Ekibi

Tuana Erdem 11/A
Enes Çağlayan 11/A
Burak Yusuf 11/B
Burak Battal 11/D
Dila Demircan 11/D
Yağmur Okan 12/C

Yazarlar

Nisanur Türk 10/A
Enes Çağlayan 11/A
Yunus E. Kavak 10/C
Berrin İlhan 10/A
Hatice Tezcan 9/C
Zeynep Aksoy 10/A
Metehan Şenyer 12/A

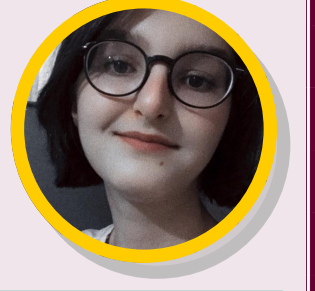
Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

GAZETE YBFL YENİ DÖNEM

İrem Üçer 11/A

AÇILIŞ YAZISI

Merhaba değerli okurlarımız, “Yeni eğitim öğretim döneminde de buradayız!” diyerek açılımızı büyük bir heyecanla yapmak istiyorum. 10, 11 ve 12. sınıf arkadaşlarımızın bizi tanıdıklarını varsayarak sözümü 9. Sınıflara getirmek istiyorum.

İlk sayısını Arif Bekdik ve arkadaşlarının 2019 yılının Ekim ayında çıkartmış oldukları bu dergi o günden beri düzenli olarak devam ediyor. Geçen yıldan beri editörlüğünü ben yapıyorum. Elinizdeki gazete, bu derginin 50. sayısı olmakla birlikte bu beni ve diğer tüm gazete ekibi arkadaşlarımı eminim çokça gururlandırıyor. Okul gazetesi siz öğrencilerin göndermiş olduğu yazılar sayesinde var. Dolayısıyla 9. ve 10. sınıflar lise hayatınızın en güzel zamanlarını yaşıyorken okulda dergiye yazı yazmak ve yeni projeler geliştirmek gibi etkinliklerle bu yıllarınızı en güzel şekilde değerlendirmenizi tavsiye ederim. İleride dönüp baktığınızda bunlar sizin için çok güzel anılar olacaktır.

Sözün özü gazeteye yazı gönderin :) "Gazeteye nasıl yazı gönderirim?" diyorsanız bunun için bu sayıda sizin için küçük bir yönerge hazırladık. Bu yönergeden yararlanabilirsiniz. Ayrıca gazete konusunda diğer sorularınız varsa bunları bana sorabilirsiniz. 11/A sınıfta sınıfındayım:)

Gazeteye hoş geldiniz...:)

GAZETEMİZE NASIL YAZI GÖNDEREBİLİRSİN?

Detaylar;

- Araştırma yazılarına **kaynak** eklemeyi unutma.
- Yazıya eklenmesini istediğin **materyalleri** dahil etmeyi unutma.
- Yazar kısmına eklememiz için **kendi fotoğrafını** göndermeyi ihmal etme.

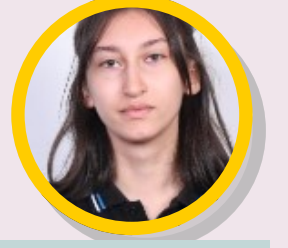
- 1 İlgilendiğin konudaki yazını **WORD'e** yaz. Yazım hataların önemli değil, onları biz düzeltiyoruz.
- 2 Dikkat çekici bir **başlık** ekle.
- 3 Yazının sonuna **ismini, sınıfını** veyahut **unvanını** ekle.
- 4 Yazını **ybfl.gazete@gmail.com** mail adresine gönderebilirsin.
- 5 Yazın değerlendirilmeye alınır.
- 6 Gazetemizde hafta başında yayımda olur.

Daha fazlası için bizi takip edebilirsin:

    @yucelborufl

NEDEN KİTAP OKUYORUM?

HİKAYE

Nisanur Türk 10/A

Aslında çok fazla kitap okumuyorum ama kitap okumanın bir ihtiyaç olduğunu düşünüyorum. Şöyle ki boş vaktim varken gidip arkadaşlarımla konuşur, dizi veya film izlerim. Ama bazen hiçbir şey yapmak istemiyorum, kimseyle konuşmak istemiyorum, kimseyi görmek istemiyorum. Kısacası yalnız kalmak istiyorum. Bir müddet düşünüyorum,

sonra sıkılıyorum. Başka hayatlar, başka dünyalar görmek istiyorum. İşte o zaman bir kitaba ihtiyacım oluyor. Çünkü istediğim her şeyi karşılıyor. Kimseyle konuşmuyorsun, kimseyi duymuyorsun, kimseyi görmüyorsun ama yalnız da değilsin. Her şey kafanın içinde gerçekleşiyor. Yani hiçbir şey yapmadan sadece okuyarak farklı bir dünya görüyorsun. İşte bu beni hem mutlu ediyor hem de rahatlatıyor. En son okuduğum kitabı bitirdim ve yeni kitaplar sipariş ettim ama henüz gelmedi. Bir sonraki okuyacağım kitap okul dolayısıyla "Taaşşuk-i Talat ve Fitnat" olacak. Sonrasında kendi isteğimle "Yer Altından Notlar" kitabını okumak istiyorum.

22

dilekleri düzgün dilemeliymişiz meğer hayal ettim bizi, dudakların bana değer şimdi oturduğunda karşıma daha beter onu anlattığında dayanamıyorum, vakit seher

senin ruhuna attığı çizikler kadar derin benim ağlamaktan kurumuş gözlerim onun doğum gününde aldığı gül gibi kan kırmızısı aktı kalbim

eğer bir gün değiştirirsen fikrini ben hala bıraktığın yerdeyim, dün gibi düşününce kokunu, bana seslenişlerini aynı hızda çarpıyor içimdeki deli

ANONİM

ERASMUS + PROJELERİMİZ DEVAM EDİYOR

Erasmus+ projemiz için öğretmenlerimiz okulumuzu Polonya'da temsil etti. Lodz Üniversitesinde gerçekleştirilen uluslararası toplantıda Dorothy Heathcote adlı eğitmenin öğretim yöntemlerinden biri olan komisyon modeli ile ilgili çalışmalar yapıldı. Portekiz, Almanya, İngiltere, Polonya ve Türkiye'den gelen katılımcılarla gerçekleştirilen toplantıda okulumuzun tanıtım dergisi ile ilgili proje sergilendi. Bu hareketlilikten sonra okulumuzun bir başka Erasmus projesi olan "Healty and Sustainable" projesi öğrencilerle birlikte yapılacaktır. İlk aşamada yedi öğrenci ve iki öğretmenin katılacağı İtalya hareketliliği 21-27 Kasım'da gerçekleşecek. Yapılan sözlü ve yazılı sınav sonucunda aşağıdaki öğrencilerimiz bu hareketliliğe katılmaya hak kazanmıştır, kendilerini tebrik ederiz.

- Alparslan Bartu Güleç
- Bennu Ayperi Aydöner
- Ceren Demir
- Oğuz Aydoğan
- Sıla Avcı
- Zeynep Azra Muratoğlu
- Elif Demir

ONUN DA EN KRALINI YAŞADIK

DENEME

Yunus Emre Kavak 10/C

Sevgi nedir? Bir isim mi? Ya da sadece bir duygu mu? Emin olabilirsiniz ki sevgi, düşündüğünüzden çok daha fazlasıdır. Sevgi, insana yapmam dediği şeyleri yaptırabilecek güçtedir. Sevgi, dünyadaki en güçlü şeydir. Tam da burada Cem Bostan'dan bir alıntı yapmak istiyorum: "Koşuyorum hiç durmaksızın koşuyorum boş sokaklarda, yağmura karışan göz yaşlarımla, mezarlıkta alıyorum soluğu. Annemin başucunda, bir yandan dua ediyorum, bir yandan kendime, kaderime kızıyorum, ben sevdiğim için mi ölüyor insanlar? Önce annem, şimdi sen. Öyleyse söz, sevmem bir daha kimseyi." Dengesiz sevgi insanı harap eder, bitirir. Ölçsüz sunulan sevgi, insanı pişman eder. Sevgi bağ kurar. Başını okşadığın köpeğin seni takip etmesi değildir sevgi. Çünkü o köpek, başka biri başını okşayınca ya kadar sever seni.

Gerçekten seven birinin elinden bir şey gelmez. Çünkü seven bir gönül için "sevme" emri hiçbir anlam ifade etmez. Gerçek sevgide denge vardır. Gerçek sevgide güven vardır, saygı vardır. Bunlar sevginin olmazsa olmazlarıdır. O güzel aşk romanları dışında bir yerde tek taraflı sevgi sonsuza dek sürmez, süremez. Çünkü sevgi çift taraflı bir iştir. Sevdiğiniz kişiye olan sevginiz, sevildikçe artar. Doğrunun ya da yanlışın, adaletin, mutluluğun olmadığı gibi sevginin de mutlağı yoktur. Anneye duyulan sevgiyle sevgiliye duyulan sevgi bir değildir. Anneye olan bağ doğuştan kazanılırken sevgilinin bağı sonradan oluşur.

Anneyle olan bağın sağlamlığını daha çok anne belirlerken sevgiliyle olanı biz belirleriz. Sevgi üzerinde düşünülmesi gereken ciddi bir konudur. Verilen cevaplar ve sorulan sorular değişse de sevginin gücü değiştirilemez bir gerçektir. Romeo'nun Juliet'e, Adsız Adam'ın Nas-tenka'ya, Aslı'nın Kerem'e, Tahir'in Zühre'ye olan aşkı güzel örneklerdir. Yine de sevgiyi temsil eden bu karakterlerin

tüm özellikleri her açıdan birleşse dahi o en yüce olan sevgiye ulaşamaz. Sevmek zor bir iştir. Sevmek cesaret ve fedakarlık ister. Sevmek yürek ister. Sevgisizlik, bunlarsız bir sevgiden daha iyidir. Buraya kadar okuyan değerli okuyucu, ters düşüğümüz fikirler olabilir, önemli değil. Zira bu, dünyanın sonu değil. Sevilmem dileğiyle, sevgiler...

YENİLMEK İSTEMEMİŞTİM

O kadar insanla tanıştım
O kadar insanı sevdiğimi sandım
Biraktım ben her şeyi
Çünkü o kadar insan arasında
ben sende kaldım

Anılar vardır biriken
Dertler vardır hiç bitmeyen
İnsanlar vardır çekip giden
Geçemedim ben senden

Düşünceler değişti, büyüdük
Kendimizle barıştık, sevdik
Ama sevmeyince
İşte biz o zaman yenildik

BİN DOKUZ YÜZ SEKSEN DÖRT KİTAP YORUMU

İNCELEME

Bu yazımda George Orwell'ın hafızalara kazınmış 1984 kitabını inceleyeceğiz. Ben okuduğumda çok etkilenmiştim. Bu kitabı her zamanki incelediğim şekilde incelemeyeceğim. Bu sefer üçe ayıracağım; toplum, parti ve Winston Smith. O zaman Winston ile başlayalım.

Winston kitaptaki diğer karakterlerden farklı bir karakter. Diğerlerinin aksine Winston mukayese yapabilmeyen bir karakter. Fakat Bin Dokuz Yüz Seksen Dört'teki dünyada böyle bir partiye karşı gelmek, partiyi yıkmak için eylem yapabilmek... Bunlar herkesin yapabileceği türden şeyler değil. Winston'u böyle anlatınca uçan kağan, olağanüstü insan tiplerini akıllara geliyor. Bunun aksine aslında çok sıradan bir karakter. Yani kitaptaki gibi bir dünyada yaşasaydık muhtemelen Winston kapı komşumuz falan olurdu. Winston bu karşı çıkmayı da düşünsel olarak yapıyor. Bir not defterine yazarak yapıyor. Zaten 7/24 tele-ekranlar dediğimiz ekranlarla izlenirseniz bunu yapmak çok zor olur. İşte Winston böyle bir karakter.

Peki toplum nasıl? Toplum 3 sınıftan oluşuyor: İlki Proleterler, partiye kabul edilmemişleri, (Halkın %85'ini oluşturuyor). İkincisi Dış Parti üyeleri. (Bunları günümüzdeki orta sınıf olarak değerlendirebiliriz.) Bu sınıfa çok baskı yapılıyor. Kontrol edilmesi gereken asıl sınıftır Dış

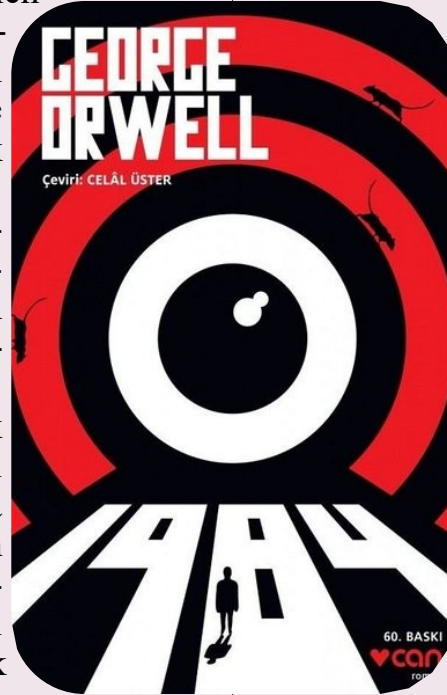
Berrin Diyar İlhan 10/A

Parti üyeleri (Winston Smith'in kendisi Dış parti üyesidir.). Üçüncü sınıf ise İç Parti üyeleridir. Bunlara iktidarı elinde tutan "BÜYÜK BİRADER"ın sınıfı diyebiliriz. Peki kim bu Büyük Birader? Büyük Birader kitabın diğer bir karakteri. Aslında Büyük Birader var olan birisi değil. Sadece İç Parti tarafından insanları daha kolay kontrol edebilmek için yaratılmış bir karakter.

Aslında fark ettirmeden bahsedeceğim üçüncü kısım olan partiden de genel olarak bahsetmiş oldum. Ama tabii bunu nasıl yaptıklarını, insanları nasıl bu kadar kolay kontrol ettiklerinden bahsetmedim. Bahsetseydim kitabı okumayı düşünenler için bir heyecan kalmazdı. İşte böyle bir kitap Bin Dokuz Yüz Seksen Dört. Ayrıca bu kitap hangi dönemde okunursa okunsun, o döneme ait parçaları kitapta bulabilirsiniz. Beni kitapta en çok etkileyen de aslında bu olmuştu. Yani uzun lafın kısası, okuyun ve okutun...

Şimdi bir soru soracağım ve cevaplamak isteyenler bunun cevabını gazetenin diğer sayısına yazıp gönderebilirler.

Soru: Sizce Bin Dokuz Yüz Seksen Dört adlı kitabın kapağına, kitaptan hangi parçalar yansıtılmış?

ÖLÇÜ

Değerli okurumuz, bu yıl da sizin için bir önceki dönemde yaptığımız gibi Montaigne'nin "Denemeler" eserinden deneme paylaşmaya devam ediyoruz. Keyifli okumalar...

İnsan elinde ne illet var ki dokunduğunu değiştiriyor, kendiliğinden hali hazırda iyi ve güzel olan şeyi bozuyor. İyi olmak arzusu bazen öyle azgın bir tutku oluyor ki, iyi olalım derken kötü oluyoruz.

Bazıları der ki, iyinin aşırısı olmaz, çünkü aşırı oldu mu zaten iyi değil demektir. Sözcüklerle oynamak diyeceği gelir insanın buna. Felsefenin böyle ince oyunları vardır. İnsan iyiyi severken de, doğru bir iş yaparken de pekâlâ aşırılığa düşebilir. Tanrının dediği de budur: Gereğinden fazla uslu olmayın, uslu olmanın da bir haddi vardır.

Okunu hedeften öteye atan okçu, okunu hedefe ulaştıramayan okçudan daha başarılı sayılmaz. İnsanın gözü karanlıkta da iyi görmez, fazla ışıktaki da. Platon'da Kallikes der ki: "Felsefenin fazlası zarardır." Felsefe bir kerteye kadar iyidir, hoştur yararlı olduğu kerteyi aşacak kadar derinlere gidersek çileden çıkar, kötüleşiriz; herkesin inandığı, uyduğu şeyleri küçümseriz; herkesle doğru dürüst konuşmaya, herkes gibi dünyadan zevk almaya düşman oluruz; kimseyi yönetemeyecek, başkalarına da kendimize de hayrımız dokunmayacak bir hale geliriz; boş yere şunun bunun sillesini yeriz.

Kallikes doğru söylüyor çünkü felsefenin fazlası bizim gerçek duygularımızı köreltir gereksiz bir inceleme ile bizi doğanın güzel ve rahat yolundan çıkarır.

Düşüncede saplantı ve azgınlık en açık ahmaklık belirtisidir. Canlılar arasında eşekten daha kendinden emin, daha vurdumduymaz daha, içine kapalı, daha ciddi, daha ağırbaşlı olanı var mıdır?

TYPES OF FRIENDS

DENEME

Hatice Kübra Tezcan 9/C

Being alone... It sounds scary, doesn't it? All of us have problems. At terrible times, we need someone we can talk to and trust. We call them "FRIENDS". Having a friend is the best feeling in the world but we cannot accept everyone we chat with as friends. There are three kinds of friends; fake ones, normal ones, and real ones.

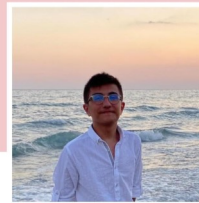
Fake friends are the ones who talk good to your face but then, they might do something you can't imagine. They might tell your secrets to somebody else, they might gossip behind your back. and they might do something else with the information you told them. It's the worst kind of friend. You shouldn't trust everyone around you to don't have this kind of friend.

Normal friends are the ones that you only say "Hello" when you see or ask about their situation. You have a normal conversation with them. You don't tell your secrets but you have little plans with them. You can do your homework together. These kinds of friends are nice

to have. You might have 100 of them.

Real friends are the ones who are the meaning of your life. They are the ones who you can trust forever. They never think bad about you and they never let someone talk bad about you. We can call them half of you too. You cannot have many of them. Usually, there are one or two people that we can call real friends. If you think you have more than five real friends, I'm afraid you have some fake friends.

Be careful while you are choosing your friends. It's the hardest decision you can ever make. That decision can change your life but don't be afraid to make friends. Just be patient until you find the real ones.

AMA SEN AĞLAMA
Yunus Emre Kavak

Ben yalnızlığım ile yaşadım.
Ufuktaki mutlak belirsizlik,
Yanımdaki tek arkadaşım.
Her gören ağladı bana

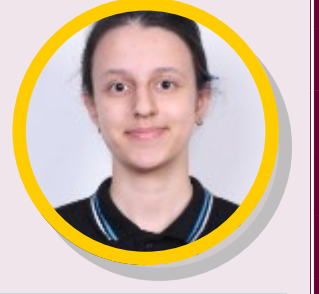
-
Çok sözler gördüm tutulmayan
Yeminler duydum içten olmayan
Sevgiler hissettim dışta kalan
Her gören ağladı bana

-
Dönüyorum o karanlık sokaktan
Köşede seni görürüm umudundan
Nasıl göremezsin, ölüyorum
Her gören ağladı bana

GİZLİ TARİH

İNCELEME

Zeynep Aksoy 10/A

Şu ana okuduğum kitap; okulumuz kütüphanesinden aldığım, son dönemde sosyal medya mecralarında - özellikle yabancı-larda-sıkça ismini

duyduğum bir kitap olan Gizli Tarih. Yazar Donna Tartt kitabı 1990'larda yazmış, yaklaşık 30 yıl önce, ben kitaptan sosyal medya sayesinde haberdar oldum. Kitabın yarısından fazlasını okudum ve şunu söyleyebilirim ki yazar her noktayı, her olayı en ince detayına varana kadar betimlemiş. Bu da aslında hikayenin neden yavaş ilerlediğini ve kitaptaki esas olayların sayfa 200'den sonra başladığını gayet iyi açıklıyor. Kitap bir üniversitede geçiyor. Başkarakter Richard -hikayeyi onun gözünden okuyoruz- üniversitedeki öğretmenlerin ve öğrencilerin "garip" olarak nitelendirdiği Antik Yunanca öğretmeninden ders almak istiyor. Ama ilk başta öğretmen -Julian- ona hayır cevabını veriyor. Gerekçesi ise kontenjanın olmaması. Bu arada kontenjan sözde beş kişi. Bir gün Richard Julian'ın ders verdi-

ği öğrencilerin dikkatini Yunan kültürü bilgisiyle kendi üstüne çekiyor. Bunun üzerine Julian ona ders vermeyi kabul ediyor ve kitap bu şekilde başlıyor. Yazar bütün karakterlerin psikolojik durumlarını ve motivasyonlarını çok iyi yansıtmış.

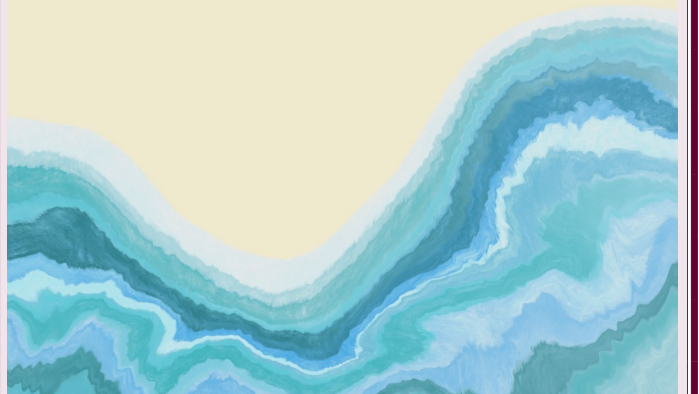
ARAYIŞ

Bu ilk değil karanlıklar boyu yürüyüşüm;
Sessiz pencereleri, solgun silüetleri
Sarı ışıkları geride bırakıp bir bir,
Beni çağıran ıssız korkulara
Gece boyu koşuşum ilk değil.
Son değil bu kendimi arayışım,
Varılacak bir durak değil belli ki...

Dağlar boyu, nehirler boyu gitsem de görülecek,
bilinecek bir yol değil.
Kaybolmaya teşne adımlarım
İzlerimle dizeler yazıp bozmakta,
Soluk bir rüya yüreğime dalıp karanlığımı çoğaltmakta.

Son değil bu kendimi arayışım,
Belli ki varılacak bir durak değil...

~Toprak S.

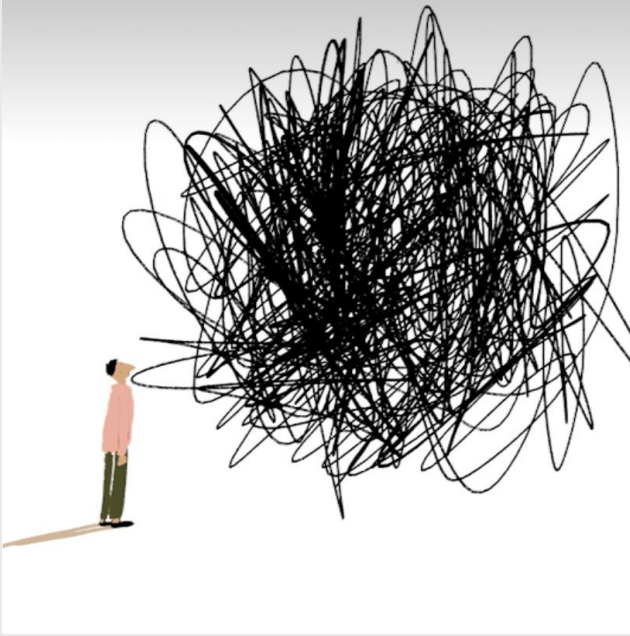

DÜĞÜMLERİ ÇÖZMEK - 2

DENEME

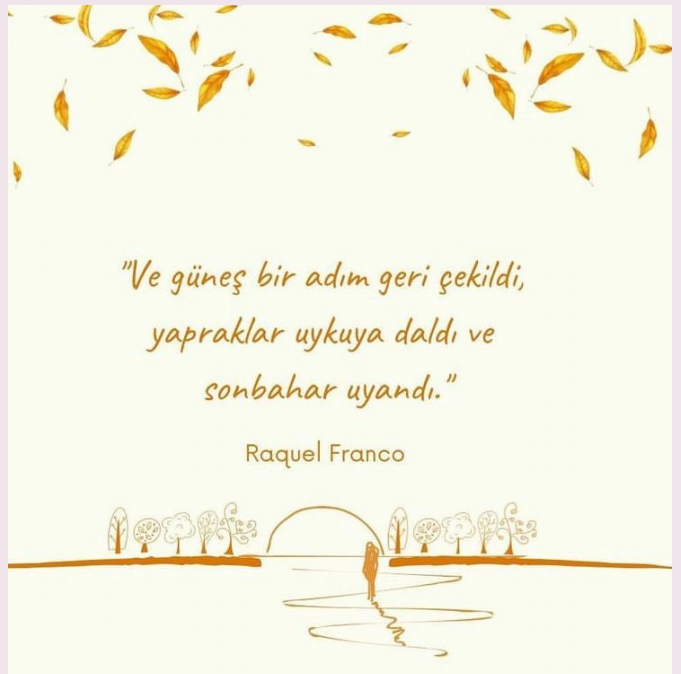
Arda Gevher 10/D

Nereye baksak fark edebileceğimiz sayılamayacak kadar sorumuz, sorunumuz var. Bazı sorunlar başka sorunlarımızın çözümleri iken bazıları ise başlı başına bir problem. Çevremizi, her yerinde düğüm olan bir ip yığını şeklinde düşünebiliriz. Düğümleri yavaş yavaş çözmek işimizi bitiriyormuş gibi hissettirebilir fakat bir yandan da açılan parçalar yeni bir yığın oluşturarak alakasız yerlerde farklı düğümler oluşturacaktır. Ancak çözülen her düğüm bir sonraki için daha tecrübeli bir başlangıç olacak, bir sonraki adımımızı daha kolay atmamızı sağlayacak. Bu sebeple düğümleri çözmek insanlığımızın, belki de var oluşumuzun tek ve yegâne amacıdır belki. Fakat ironiktir ki, kendi düşüncemdir, ipin tüm düğümlerden kurtulduğu bir senaryo hiçbir zaman var olmayacaktır. Her şeyin mükemmel olduğu bir yaşam hayal edilemez. Hiçbir problemin olmadığı kusursuz bir evren

modeli... Kesinlikle imkansız. Yine de bu sizi yanlış düşüncelere sürüklemesin lütfen. Her ne kadar işin bitmeyeceğini düşünsem de insanlık için asıl amaç işi bitirmek değildir bana kalırsa. Tüm düğümleri çözmek değil, tüm düğümleri çözmek istemek ve bu amaç için uğraş göstermektir varlığımızın anlamı.

Bunun içinse her insana ayrı ayrı ihtiyacımız var. Doğa kanunlarını kavramamıza yardımcı olacak bilim insanlarına, toplumumuzu düzene sokacak yöneticilere, bakış açıları kazandıracak sanatçılara ve bu bakış açılarına yeni şeyler katıp diğerlerine ulaştıracak edebiyatçılara ihtiyacımız var. Nesillerdir devam eden bu çalışmaya ortak olacıklara ihtiyacımız var. Hep beraber düğümleri çözelim. Çözemesek bile uğraşalım, işimiz ne?

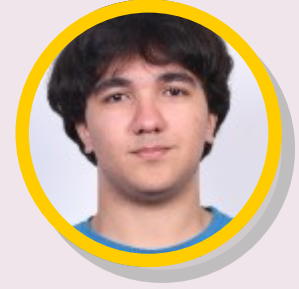

"Ve güneş bir adım geri çekildi,
yapraklar uykuya daldı ve
sonbahar uyandı."

Raquel Franco

22.10.2019

DENEME

Metehan Şenyer 12/A

Hmm... Söze nasıl girsem ki? Dürüst olmak gerekirse bir fikrim yok. Normalde yazı yazmayı düşünmüyordum ama son sene me başlamışken ve gazete de adım adım 3. yaşına yaklaşırken ufak bir dokunuş yapmak (Kesinlikle Sevgi Hoca tavsiye etmedi.) fena olmaz dedim. Böyle deyince de veda konuşması yapıyor gibi oldum. Aslında olabilir, olmaya da bilir, aman fark etmez. Zaten karar vermedim konuya. Ya o değil de hadi ben kafama göre takılıyorum, siz niye hâlâ okuyorsunuz bunu?:) Her neyse nasıl istiyorsanız öyle yapın. Öncelikle gazetemizi ilk defa okuyanlar, selâm ben Mete. Şu elinizde tuttuğunuz sayfalar (Gerçi artık dijital de okunabiliyor.) şu anki kalitesine ulaşmadan önce benim elimden çıkıyordu. Bu gazetenin ilk editörü olmak gerçekten gurur duyduğum bir şey, hatta YBFL Gazete benim evladım gibidir. Ama bunun ilk günleri gerçekten böyle değildi. Arif ile ilk “Bunu yaparız biz ya!” demeden önce bu kadar yorucu bir şey olacağını bilsem o kadar gönüllü olmazdım belki ama pişman değilim. Yalan olmasın başlangıç falan derken 13-14 hafta falan “editörlük” demeye bin şahit ister bir editörlük yaptım. Yanlış anlaşılma olmasın ilk defa böyle bir şey yaptım da yükü ağır geldi de beceremedim falan gibi değil bu. Daha önce de editörlük deneyimlerim olmuştu, takım çalışması severim ve alışığım ama sorun şuydu ki: Çalışacak bir takım yoktu, sadece 2 kişiydik. Bunun da bazı getirileri oluyor, sonuçta kimse yazı göndermiyorsa 4-5 sayfalık bir boşluğu nasıl doldurursunuz? Kendiniz yazarsınız ya da başka şeyler üretirsiniz! Kendiniz yazı yazmanızın şöyle bir dezavantajı var o da her hafta düzenli yazacak tarzda biri değilseniz stokunuz eninde sonunda tükenecektir. Bunun farkında olmamız da gazeteyi bilim dergisi

gibi kullanıp yenilikçi teknoloji haberleriyle süslememizle sonuçlandı. (Burada biraz sansür uyguladım Mete, kusura bakma.:) / Sevgi Hoca)Daha anlatacak ne şeylerim var da bu orijin hikâyesinde, anlatıp sizi sıkmak istemiyorum. Her neyse gazete 3. yaşına doğru adım adım gidiyor ve az önce anlatıklarımından da öğrenmiş olduğunuz üzere tüm bu gazete işleri bir parmak şaklatmasıyla yoktan var olmadı. Tüm bu şeyler birileri gelip bize yardımcı olduğu veya birilerinin gelip biz ihtiyarların (Üzgünüm Arif.) yerini doldurduğu için şu anki halini aldı. Arkadaşlar zor olan şey bir şeyi başlatmak değildir, onu büyütme ve ilerletmektir ve çoğu zaman bunu yaparken yalnız olmazsınız çünkü insan gelişip karmaşılaşmaya meyillidir. Biz de ilk gün her şeyi öngörerek başlamadık buna, ben nerden bilebilirdim ki yerimi daha iyi bir editöre (Eline sağlık İrem!) kaptıracağımı. 2 kişinin kağıt üstünde ilk taslaklarıyla başlayan bu şey artık koca bir ekibe dönüştü hatta tüm okulun az da olsa bunda payı var artık. Yani uzun lafın kısası demek istediğim: Bir fikriniz varsa uygulamaktan çekinmeyin ve uygulayın. Bir düşünceniz varsa dile getirin ki onu tartabilesiniz. Kullanmayacağınız fikirleri düşüncenin mantığı ne ki o zaman di mi? Eğer fikrim yok diye dertleniyorsanız da YBFL Gazete ailesine katılabilirsiniz! Eminim siz de gazetede kendinize göre bir yer bulabilirsiniz. Her hafta düzenli yazılar yazabilir ya da gelen yazıları düzenleyebilirsiniz hiç olmadı gazeteleri satmamıza yardım edersiniz. Fena mı olur? O zaman YBFL Gazete'nin yeni dönemi, yeni ekip arkadaşlarıyla beraber kutlu olmasın mı!

